

เชลล์สูรียะ ‘พลังงานเอื้ออาทร’ จากด้วงอาทิตย์

แสงอาทิตย์เอื้ออาทรสู่ดินแดนชนบทห่างไกล

■ อัจฉรา สาสุ

โครงการ “ไฟฟ้าเอื้ออาทร” หรือไฟฟ้าพลังแสงอาทิตย์ที่กระทรวงมหาดไทยร่วมกับกระทรวงพลังงานผลักดันออกมายอดว่างเป็นอย่างมากให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกล 440,000 ครัวเรือนทั่วประเทศ มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงนับเป็นอีกโครงการที่ใช้พลังงานทางเลือกอีกแนวทางหนึ่ง ที่เหมาะสมกับประเทศไทยในพื้นที่ที่มีปริมาณรับแดดน้อยแต่ละปี สูงตามประสิทธิภาพแบบสั่นศูนย์สูตร

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ผู้ริเริ่มทำวิจัยด้านโซลาร์เซลล์เป็นกลุ่มต้นขึ้นของไทย เล่าถึงความเป็นมาของโซลาร์เซลล์ในไทย ว่า “เริ่มมีการนำมาใช้ตั้งแต่เมื่อ 30 ปีที่แล้วในพื้นที่ที่ต้องการไฟฟ้าไม่มากนักอย่างในชนบท หรือสำหรับจังหวัดที่ไม่สามารถนำเครื่องมือโทรคมนาคมสำหรับทางการทหารหรือแพทย์สนาม โดยเป็นแบบแผงโซลาร์เซลล์แบบพับได้ไปใช้ประจุไฟฟ้าในแบบต่อวัน”

“เรียกว่าเมื่อถึงเวลาต้องใช้ก็สามารถแผ่นเซลล์รับแสงและประจุไฟฟ้าแบบต่อวัน” อธิการบดี มจธ. กล่าว และถ้าต่อไปปีๆ เมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว ไทยเราเริ่มมีการวิจัยเพื่อผลิตโซลาร์เซลล์ ด้วยมาตรฐานสูง โดยห้องปฏิบัติการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ผลการทดลองในตอนนั้น พิสูจน์ว่าสามารถทำได้ ทว่ายังไม่ได้ทำเป็นอุตสาหกรรม

สำหรับโครงการส่งเสริมให้ใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างโซลาร์เซลล์ในชนบทเทือให้ประชาชนในเขตพื้นที่ห่างไกลได้มีไฟฟ้าใช้ ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) รับเป็นหน่วยงานที่รับหน้าที่ติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์ในหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกล

เซลล์แสงอาทิตย์ของโครงการนี้ มีกำลังผลิตไฟฟ้าที่จะติดตั้งมีกำลัง 120 วัตต์ รองรับการใช้ไฟเท่าที่จำเป็น คือ เพียงพอสำหรับบ้านไฟ 2 ดวง และรับซึมโทรศัพท์ขนาด 14 นิ้ว ได้เป็นเวลา 4-5 ชั่วโมงต่อวัน ไม่มากไม่น้อย แต่สามารถใช้เพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ไม่ตกคุณ โดยค่าไฟฟ้าที่ประชาชนต้องจ่ายราคาราว 50-100 บาทต่อเดือน เพื่อใช้เป็นค่าบำรุงรักษา เทียบแล้วถือว่าถูกคุ้มค่ากับปริมาณไฟฟ้าที่จะได้ใช้จริง ซึ่งมีมูลค่าครัวเรือนละ 300 บาทต่อเดือน

นอกจากจะใช้ผลิตไฟฟ้าเพื่อชีวิตประจำวันแล้ว ดร.กฤษณพงศ์ เล่าว่า ยังมีการนำโซลาร์เซลล์มาใช้เป็นพลังงานสำหรับเครื่องมือโทรคมนาคมอีกด้วย โดยองค์การโทรศัพท์มือถือการติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์บนยอดเขา แทนการใช้พลังงานดีเซลเป็นแหล่งกำเนิดพลังงานไฟฟ้าที่มีปัญหาน้ำฝนลงล่างมาก จากที่มีการใช้งานดังที่ว่ามานี้ ระบบโซลาร์เซลล์ในประเทศไทยจึงมีกว่า 1 พันระบบเลยที่เดียว “และยังในช่วง 4-5 ปีหลังมานี้ จะเห็นว่าแนวโน้มของการนำโซลาร์เซลล์ไปใช้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่แค่ในเมืองตากอากาศแต่ในชนบท ความต้องการในการใช้ไฟฟ้าที่หัวน้ำไม่เท่ากัน โดยความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดจะเป็นช่วงตุนกลางวัน จากการเปิดทำการของโรงงานอุตสาหกรรม บริษัทต่างๆ ในภาคธุรกิจ ประกอบกับโซลาร์เซลล์มีราคาถูกลงด้วย จึงนิยมนำมากใช้กันมากขึ้น” ดร. กฤษณพงศ์ กล่าว

สำหรับการทำวิจัยด้านโซลาร์เซลล์ของมจธ. เอง ดร.กฤษณพงศ์ ผู้ริเริ่มวิจัยระบบพลังงานสะอาด เล่าว่า เริ่มทำงานกันมากว่า 20 ปีแล้ว โดยมีกลุ่มวิจัย 2 กลุ่ม คือ วิจัยการประยุกต์ระบบต่างๆ การเชื่อมต่อสายสั่ง การใช้พลังงานหมุนเวียนแบบผสมผสาน เช่น นำมายใช้ร่วมกับพลังงานลม การทดสอบอุปกรณ์ต่างๆ ที่เชื่อมต่อระบบ ซึ่งเป็นด้านที่เกี่ยวกับการนำไปใช้งานกับอุปกรณ์ที่นี่เป็นการสาธิตการใช้ประโยชน์โซลาร์เซลล์ อย่างต่อเนื่องในด้านงานวิจัย จึงยังมองภาพไม่ค่อยออก อธิการบดี มจธ. จึงกล่าวถึงตัวอย่างงานวิจัยที่ลงไปติดในสนามจริง ซึ่งทำร่วมกับกรมป่าไม้ ให้ฟังว่า ที่นี่มีจังหวัดที่ทำการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าแบบผสมผสานในอุทยานแห่งชาติต่างๆ อย่างเช่น ภูกระดึง ตะรุเตา เขากลวง ห้วยขาแข้ง ฯลฯ โดยจะทำการวิจัยความเหมาะสมและวิธีการติดตั้งติดตามเก็บข้อมูลต่างๆ อย่างละเอียดอีก 1 ปี เพื่อนำมาใช้ในการวิจัย ติดตามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการจำลองสถานการณ์ปัญหา

กลับมาทดสอบแก้ปัญหาในห้องปฏิบัติการ เมื่อทดสอบแล้ววิธีนี้เป็นกับสนมจริง

ระบบโซลาร์เซลล์ในใช้แค่มาติดแผงเซลล์แล้วผลิตกระแสไฟฟ้าได้เลย ดร.กฤษณพงศ์ เจนวิทยานักวิจัยจากกลุ่มวิจัยระบบพลังงานสะอาด มจธ. เล่าให้ฟังถึงการทำงานของโซลาร์เซลล์ว่า “พลังงานแสงอาทิตย์และโซลาร์เซลล์แบบต่อวันและชุดควบคุม อุปกรณ์แปลง

ไฟฟ้ากระแสตรงเป็นไฟฟ้ากระแสสลับ (อินเวอร์เตอร์) และที่ว่าระบบโซลาร์เซลล์มีราคาแพงนั้น ครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายเป็นราคาแพงโซลาร์เซลล์ ส่วนตัวเทคโนโลยีของแผงโซลาร์เซลล์ อ.ธีรยุทธ์ กล่าวว่า ในปัจจุบันกันน้ำมีหัวแม่แบบที่พิล์มน้ำ ซึ่งเป็นแบบใหม่ กับแบบที่เป็นผลึกเดียว และหลายผลึก (แบบก่อ) สำหรับแบบผลึกนี้หากเทียบกับแบบที่เป็นผลึกเดียวทำงานได้ดีกว่า แต่หากน้ำมาเปรียบกับแบบพิล์มน้ำ อ.ธีรยุทธ์ กล่าวว่า ยังกล่าวได้ไม่แน่ชัดนัก เพราะไม่แน่ใจแบบพิล์มน้ำจะคงทนกว่าแบบผลึกซึ่งดูจากที่นำมาติดตั้งก็ทำงานได้ดีถึง 7-8 ปี

จากการริมต้นมากว่า 20 ปีที่ผ่านมา ทำงานวิจัยเพื่อเพิ่มพูนพื้นฐานความรู้ ภารกิจที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนาด้านโซลาร์เซลล์ของ มจธ. จึงพัฒนาการ “ไปด้วยดี” ทั้งออกแบบระบบอย่างในการทำงาน พลังงานหมุนเวียน และทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เพื่อทำนายได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นได้สร้างอุปกรณ์ทดสอบลักษณะของแผงโซลาร์เซลล์ แบบต่อวัน หรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมายิดดังระบบเป็นต้นความรู้ที่ได้ดร.กฤษณพงศ์ กล่าวว่า จะนำไปถ่ายทอดสู่ภาคเอกชนเพื่อให้ต่อยอด และเป็นการนำไปใช้ทางภาคธุรกิจ และแม้จะเริ่มงานด้านพลังงานแสงอาทิตย์มา 20 ปีแล้วก็ตาม การติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์ อ.ธีรยุทธ์ เล่าว่า ยังไม่มีการผลิตตัวแผงโซลาร์เซลล์ในประเทศไทยถึงตอนนี้ก็ยังเป็นแบบการนำเข้าอุปกรณ์มาติดตั้ง เพราะในการทำตัวโซลาร์เซลล์นั้น ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เพียงการทำรายได้เป็นชิลิกอนบริสุทธิ์นั้นก็ยากแล้ว เมื่อเทียบกับการนำเข้าตัวแผงมาติดตั้งแล้ว ใช้งบประมาณน้อยกว่ากันมาก เหตุที่ไทยยังคงสร้างเทคโนโลยีด้านนี้เองไม่ได้ปัญหาหนึ่งมาจากที่ไม่มีการวิจัยอย่างต่อเนื่องเนื่องจากปัญหาด้านงบประมาณ

“เมื่อมีการจัดสรรงบประมาณ โซลาร์เซลล์มักถูกจัดว่ามีความสำคัญเป็นอันดับท้ายๆ เสมอ เนื่องจากยังไม่เห็นเป็นผลงานที่ออกมานั้นๆ ไม่เหมือนกับการซื้ออุปกรณ์เข้ามาติดตั้งระบบ เลย ซึ่งจะใช้งบประมาณน้อยกว่า ทว่าเป็นเพียงการทำตามกระแส แต่ไม่มีการสร้างความรู้” อธิการบดี กฤษณพงศ์ กล่าว

ด้วยเหตุที่ความรู้สึกของไทยยังมีไม่เพียง

(ต่อหน้าหน้า)

พอ ประกอบกับบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านโซลาร์เซลล์ยังมีไม่มากพอ (มีผู้ทำงานด้านนี้อยู่เพียง 20-30 คนในประเทศไทย ซึ่งจริงๆ ต้องการกำลังคนจำนวนหลักพัน) ดร.กฤษณพงษ์ จึงว่า หากถามว่า เมื่อไหร่จะมีเทคโนโลยีด้านนี้เป็นของตนเองลง ก็ต้องได้ว่ายังห่างจากความเป็นจริงร้อยละเท่า ถึงอย่างนั้นก็ตาม แนวโน้มการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าในไทยนั้น เพิ่มขึ้นแน่นอน จากการลงทุน 7 พันล้านบาทจากภาครัฐบาล ที่จะติดตั้งโซลาร์เซลล์ในโครงการไฟฟ้า เอื้ออาทรให้กับบ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ 3 แสนหลังคาเรือน ไม่แน่นักว่าต่อไปอีกไม่นาน ไฟฟ้าที่เราทำน้ำให้ในบ้าน อาจมาจากการผลิตแสงอาทิตย์ หรือต่อไปเมื่อมีผู้ใช้โซลาร์เซลล์เพิ่มขึ้นอาจช่วยชาติประหยัดพลังงานไปได้อีกมากด้วยระบบผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ในตอนกลางวันแล้วขายให้กับการไฟฟ้า และชื้อไฟกลับมาใช้เองในตอนกลางคืนถึงตอนนั้นราواจจะจ่ายค่าไฟน้อยกว่าเดิมก็เป็นได้

